

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων»

COM(2011) 635 final — 2011/0284 (COD)

και «Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών με τίτλο “Ένα κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων με στόχο τη διευκόλυνση των διασυνοριακών συναλλαγών στην ενιαία αγορά”»

COM(2011) 636 final

(2012/C 181/14)

Εισηγήτρια: **η κ. BONTEA**

Στις 11 Οκτωβρίου 2011, και σύμφωνα με το άρθρο 304 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αποφάσισε να ζητήσει τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα την:

Ανακοίνωση της Επιτροπής στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το Συμβούλιο, την Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή και την Επιτροπή των Περιφερειών: Ένα κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων με στόχο τη διευκόλυνση των διασυνοριακών συναλλαγών στην ενιαία αγορά

COM(2011) 636 final.

Στις 16 Νοεμβρίου 2011 και 25 Οκτωβρίου 2011 αντιστοίχως, και σύμφωνα με το άρθρο 114 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αποφάσισαν να ζητήσουν τη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα την

Πρόταση κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με τη θέσπιση κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων

COM(2011) 635 final — 2011/0284 (COD).

Το ειδικευμένο τμήμα «Ενιαία αγορά, παραγωγή και κατανάλωση», στο οποίο ανατέθηκαν οι σχετικές προπαρασκευαστικές εργασίες, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 8 Μαρτίου 2012.

Κατά την 479η σύνοδο ολομέλειας, της 28ης και 29ης Μαρτίου 2012 (συνεδρίαση της 29ης), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 87 ψήφους υπέρ, 54 ψήφους κατά και 7 αποχές την ακόλουθη γνωμοδότηση.

1. Συμπεράσματα και συστάσεις

1.1 Η ΕΟΚΕ επικροτεί την πρόθεση της Επιτροπής, να διευκολύνει την επέκταση των διασυνοριακών συναλλαγών των επιχειρήσεων, ιδίως των ΜΜΕ, να ενθαρρύνει τις διασυνοριακές αγορές των καταναλωτών και να εδραιώσει τα πλεονεκτήματα της εσωτερικής αγοράς.

1.2 Όσον αφορά τη **μορφή** του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων (κανονισμός) και την **επιλογή** που **προτιμήθηκε** (ένα προαιρετικό «δεύτερο καθεστώς»), η ΕΟΚΕ είναι ικανοποιημένη που συνεκτιμήθηκαν οι παλαιότερες προτάσεις της. Εντούτοις, όπως σημειώνει και σε προηγούμενες γνωμοδοτήσεις της, θεωρεί ότι «οι εν λόγω στόχοι πρέπει να επιτευχθούν σταδιακά, αρχής γενομένης από τις διεθνείς εμπορικές συμβάσεις πώλησης αγαθών (B2B), οι οποίες, ως δοκιμαστικές εφαρμογές, θα χρησιμεύσουν για να ελεγχθεί η συνύπαρξη των καθεστώτων και η πρακτική εφαρμογή τους ⁽¹⁾».

1.3 Η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει ότι το κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων πρέπει να συμμορφώνεται πλήρως με τις **αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας**.

1.4 Όσον αφορά το **περιεχόμενο**, η ΕΟΚΕ εκτιμά ότι η παρούσα πρόταση κανονισμού χρήζει μιας σειράς σημαντικών βελτιώσεων ούτως ώστε:

- να διευκολύνει τις συναλλαγές σε ολόκληρη την ΕΕ, να συμβάλει αποφασιστικά στη στήριξη των οικονομικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο της ενιαίας αγοράς και να εξασφαλίσει την καλύτερη αξιοποίηση αυτού του δυναμικού·
- να προσφέρει πραγματική ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία σε ό,τι αφορά το κόστος και τα οφέλη για τους οικονομικούς παράγοντες και τους καταναλωτές·
- να συμβάλει ουσιαστικά στη βελτίωση της νομοθεσίας και στη δημιουργία ενός απλουστευμένου, κατανοητού και εύχρηστου ρυθμιστικού περιβάλλοντος·
- να μειώσει το κόστος που συνεπάγονται οι διασυνοριακές συναλλαγές·
- να κατοχυρώσει την ασφάλεια δικαίου και να ενισχύσει τη συνεκτικότητα μεταξύ οριζόντιων και κάθετων νομοθεσιών·
- να διασφαλίσει ότι οι ΜΜΕ και οι καταναλωτές θα ωφεληθούν στην πράξη από τους νέους κανόνες.

⁽¹⁾ EE C 84, 17.3.2011, σ. 1.

1.5 Ο διαχωρισμός του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων σε δύο ξεχωριστά έγγραφα, εκ των οποίων το ένα περιέχει τους κανόνες σχετικά με τις συμβάσεις μεταξύ επιχειρήσεων (γνωστές ως «συνθήκες B2B – business-to-business») και το άλλο τους κανόνες για τις συμβάσεις με τους καταναλωτές, σε συνδυασμό με τον καθορισμό σαφών χρονοδιαγραμμάτων για το καθένα, θα διευκολύνουν τις προσπάθειες των επιχειρήσεων και των καταναλωτών να ενημερωθούν σχετικά με τους νέους κανόνες και να τους εφαρμόσουν.

1.6 Η ΕΟΚΕ αποδίδει εξαιρετική σημασία στον προαιρετικό χαρακτήρα του νέου κανονισμού και στην πλήρη εξασφάλιση της ελευθερίας διαπραγματεύσεων όσον αφορά την αποδοχή του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων.

1.7 Η ΕΟΚΕ τονίζει τις ακόλουθες βασικές πτυχές:

- υπάρχουν σοβαρές δυσκολίες στην εφαρμογή του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων·
- πρέπει να συνεκτιμηθούν καλύτερα τα ειδικά χαρακτηριστικά των ΜΜΕ·
- κρίνεται απαραίτητο να καταρτιστούν, κατόπιν διαβουλεύσεων με τις οργανώσεις εργοδοτών, ΜΜΕ και καταναλωτών, ευρωπαϊκά πρότυπα συμβατικών όρων, ειδικά σχεδιασμένα για εξειδικευμένους τομείς του εμπορίου ή τομείς δραστηριότητας, τα οποία να απαρτίζονται από τυποποιημένους όρους και να είναι διαθέσιμα σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ. Τέτοιου είδους πρότυπα συμβατικών όρων θα είναι εξαιρετικά χρήσιμα εργαλεία στις σχέσεις τύπου B2B και B2C και θα πρέπει να είναι διαθέσιμα ταυτόχρονα με τη δημοσίευση του Κανονισμού·
- πρέπει να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου και να βελτιωθεί το περιεχόμενο του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων·
- σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 169 της Συνθήκης, οι απαιτήσεις προστασίας του καταναλωτή και των ΜΜΕ πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την κατάρτιση και την εφαρμογή όλων των πολιτικών της ΕΕ και των μέτρων που έχουν θεσπιστεί.

1.8 Η ΕΟΚΕ εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι η θέσπιση του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων δεν επαρκεί για να εξασφαλιστεί η επέκταση των διασυνοριακών συναλλαγών των επιχειρήσεων και των διασυνοριακών αγορών των καταναλωτών και καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να συνεχίσουν τις προσπάθειες με στόχο την πλήρη αξιοποίηση του δυναμικού της ενιαίας αγοράς για ανάπτυξη και δημιουργία θέσεων εργασίας.

1.9 Η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει τη σπουδαιότητα των συνοδευτικών μέτρων που πρέπει να ληφθούν ώστε να διασφαλιστεί ότι συμβαλλόμενοι που ενδεχομένως να επικαλούνται το κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων –εφόσον τελικά θεσπιστεί–, να ενημερώνονται σχετικά με τον τρόπο αποτελεσματικής εφαρμογής και ομοιόμορφης ερμηνείας του. Ωστόσο, η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει ότι δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται οι διατάξεις της πρότασης στην παρούσα μορφή τους στις συναλλαγές των καταναλωτών.

1.10 Οι οργανώσεις καταναλωτών τονίζουν ότι στην παρούσα μορφή της, η πρόταση δεν θα πρέπει να εφαρμοστεί στις συναλλαγές με τους καταναλωτές. Οι ΜΜΕ και οι οργανώσεις των εργοδοτών υποστηρίζουν ότι οι διατάξεις της πρότασης μπορούν να εφαρμοστούν στις συναλλαγές με τους καταναλωτές, με προϋπόθεση να επέλθουν ορισμένες τροποποιήσεις και να ληφθούν συνοδευτικά μέτρα. Οι προτάσεις των ΜΜΕ και των οργάνων καταναλωτών εξακολουθούν να αποκλίνουν σε πολλά σημεία. Η εύρεση της

βέλτιστης λύσης, η οποία θα είναι καθολικά αποδεκτή, είναι μια σύνθετη και δύσκολη διαδικασία.

1.11 Η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να συνεκτιμήσουν αυτές τις πτυχές κατά την ολοκλήρωση του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων ή οποιασδήποτε άλλης πρωτοβουλίας για τη ρύθμιση των δικαιωμάτων του καταναλωτή στην ΕΕ και να συνεχίσουν τον διάλογο με τις οργανώσεις επιχειρήσεων και καταναλωτών με στόχο να εξασφαλιστεί ότι το κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων ανταποκρίνεται πιο αποτελεσματικά στις ανάγκες των δικαιούχων και να συμβάλει αποφασιστικά στη διευκόλυνση των συναλλαγών στην ΕΕ.

2. Πλαίσιο

2.1 Το ισχύον νομικό πλαίσιο

2.1.1 Το ισχύον νομικό πλαίσιο στην ΕΕ χαρακτηρίζεται από τις διαφορές μεταξύ των εθνικών νομικών συστημάτων και των νομοθεσιών περί συμβάσεων των 27 κρατών μελών της ΕΕ.

2.1.2 Η νομοθεσία της ΕΕ περιλαμβάνει μια σειρά κοινών κανόνων, ιδίως στον τομέα των συμβάσεων μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών, οι οποίοι εναρμονίζουν το ουσιαστικό δίκαιο περί συμβάσεων του καταναλωτή. Η (οδηγία 2011/83/ΕΕ σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών⁽²⁾), η οποία υιοθετήθηκε πρόσφατα, έχει εναρμονίσει πλήρως βασικά στοιχεία των εξ αποστάσεως συμβάσεων, όπως είναι η προσυμβατική πληροφόρηση, οι τυπικές προϋποθέσεις, το δικαίωμα υπαναχώρησης, η μετάθεση του κινδύνου και η παράδοση, αφήνοντας με ελάχιστη εναρμόνιση μόνο τις νομικές εγγυήσεις και τους αθέμιτους συμβατικούς όρους.

2.1.3 Τα άρθρα 12, 38, 164, 168 και το άρθρο 169, παράγραφος 4 της Συνθήκης εξασφαλίζουν την υπεροχή των εθνικών νόμων όταν αυτοί είναι πιο επωφελείς για τους καταναλωτές.

2.2 Δυσχέρειες για τους εμπόρους και τους καταναλωτές

2.2.1 Επί του παρόντος, μόνον ένας στους δέκα εμπόρους στην Ένωση εξάγει αγαθά στην εσωτερική αγορά, ενώ από αυτούς που πραγματοποιούν τέτοιες εξαγωγές, οι πλείστοι εξάγουν σε μικρό αριθμό κρατών μελών. Μόνον το 8 % των καταναλωτών αγοράζει αγαθά και υπηρεσίες στο διαδίκτυο από άλλο κράτος μέλος. Το δυναμικό της εσωτερικής αγοράς και του διασυνοριακού ηλεκτρονικού εμπορίου παραμένει εν μέρει αναξιοποίητο.

2.2.2 Εμπόδια δημιουργούν, μεταξύ άλλων, οι διαφορές στη φορολογική νομοθεσία, οι διοικητικές απαιτήσεις, οι δυσχέρειες παράδοσης, οι διαφορές στη γλώσσα και τη νοοτροπία, το χαμηλό ποσοστό διεισδυσης της ευρυζωνικότητας, οι απαιτήσεις σχετικά με την προστασία των δεδομένων, διατάξεις όσον αφορά τον σχεδιασμό, τους εδαφικούς περιορισμούς στη διανοητική ιδιοκτησία, τις διευκολύνσεις πληρωμής και οι διαφορές στο νομικό πλαίσιο. Από τα στοιχεία που η Επιτροπή έχει στη διάθεσή της από άλλες έρευνες, προκύπτει ότι, στις συναλλαγές B2C, ένα από τα κύρια εμπόδια που αποτρέπουν τους καταναλωτές από την αγορά στο εξωτερικό είναι η έλλειψη αποτελεσματικών μέσων προσφυγής. Το 62 % των καταναλωτών δεν πραγματοποιεί διασυνοριακές αγορές μέσω Διαδικτύου επειδή φοβάται την απάτη, το 59 % δεν γνωρίζει τι πρέπει να κάνει σε περίπτωση προβλήματος το 49 % ανησυχεί για την παράδοση και το 44 % δεν είναι βέβαιο για τα δικαιώματά του⁽³⁾.

Οι έμποροι, ιδίως οι ΜΜΕ, αντιμετωπίζουν προβλήματα όπως:

- συγκέντρωση πληροφοριών σχετικά με τις διατάξεις ενός εφαρμοστέου αλλοδαπού δικαίου των συμβάσεων·

⁽²⁾ ΕΕ L 304, 22.11.2011, σ. 64.

⁽³⁾ Consumer Market Scoreboard, 5η Έκδοση, Μάρτιος 2011

- αυξημένη νομική περιπλοκότητα των διασυνοριακών συναλλαγών, σε σύγκριση με τις εγχώριες συναλλαγές·
- υψηλά επιπρόσθετα έξοδα συναλλαγής.

2.2.3 Οι φραγμοί στο διασυνοριακό εμπόριο έχουν σοβαρές επιπτώσεις για τις επιχειρήσεις και τους καταναλωτές.

3. Η πρόταση της Επιτροπής

3.1 Στην ανακοίνωση της Επιτροπής⁽⁴⁾ συμπεριλαμβάνεται η απόφαση υποβολής πρότασης κανονισμού⁽⁵⁾ για τη θέσπιση ενός κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων με τον δεδηλωμένο σκοπό να βελτιωθεί η λειτουργία της εσωτερικής αγοράς μέσω της διευκόλυνσης της επέκτασης των διασυνοριακών συναλλαγών.

3.2 Η πρόταση της Επιτροπής αποτελεί:

α) όσον αφορά το μέσο που επιλέχθηκε:

- ένα **εναλλακτικό** σύνολο κανόνων του δικαίου των συμβάσεων, πανομοιότυπο σε όλα τα κράτη μέλη και κοινό σε ολόκληρη την ΕΕ, το οποίο θα συνυπάρχει με τις υφιστάμενες εθνικές νομοθεσίες στον τομέα του δικαίου των συμβάσεων·

- ένα **προαιρετικό** πλαίσιο που επιλέχθηκε από τα συμβαλλόμενα μέρη. Η συγκατάθεση του καταναλωτή σχετικά με την εφαρμογή του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων πρέπει να διατυπώνεται με τη μορφή ρητής δήλωσης, η οποία είναι αυτοτελής σε σχέση με τη δήλωση του καταναλωτή ότι συμφωνεί να συνάψει τη σύμβαση.

β) όσον αφορά τη **μορφή**: επειδή πρόκειται για κανονισμό, το κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων θα έχει γενική και άμεση ισχύ.

γ) όσον αφορά το περιεχόμενο:

ένα ολοκληρωμένο (183 άρθρα), αλλά όχι εξαντλητικό σύνολο κανόνων του δικαίου των συμβάσεων που περιέχει:

- τις γενικές αρχές του δικαίου των συμβάσεων·
- το δικαίωμα των μερών να λαμβάνουν ουσιώδεις πληροφορίες προ της σύναψης της σύμβασης, κανόνες σχετικά με τον τρόπο σύναψης συμφωνιών μεταξύ δύο μερών, το δικαίωμα υπαναχώρησης των καταναλωτών, καθώς και την ακύρωση συμβάσεων·
- τον τρόπο ερμηνείας των συμβατικών όρων, κανόνες σχετικά με το περιεχόμενο και τα αποτελέσματα των συμβάσεων, καθώς και σχετικά με το ποιο συμβατικοί όροι ενδέχεται να είναι καταχρηστικοί·
- τις υποχρεώσεις και τα έννομα βοηθήματα των μερών·
- συμπληρωματικούς κοινούς κανόνες σχετικά με την καταβολή αποζημίωσης και τους οφειλόμενους τόκους υπερημερίας·
- διατάξεις σχετικά με την απόδοση και την παραγραφή.

Ορισμένες πτυχές εξακολουθούν να διέπονται από την ισχύουσα εθνική νομοθεσία βάσει του κανονισμού 593/2008⁽⁶⁾ (Ρώμη Ι).

3.3 Το κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων επικεντρώνεται στις συμβάσεις που σχετίζονται περισσότερο με το διασυνοριακό εμπόριο (οι συμβάσεις πώλησης μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών ή μεταξύ επιχειρήσεων όπου ο ένας τουλάχιστον από τους συμβαλλομένους είναι ΜΜΕ, συμπεριλαμβανομένων των συμβάσεων με αντικείμενο την προμήθεια ψηφιακού περιεχομένου ή την παροχή συναφών υπηρεσιών).

3.4 Το κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων περιορίζεται στις διασυνοριακές συμβάσεις (τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να το επεκτείνουν και σε εγχώριες συμβάσεις).

4. Γενικές παρατηρήσεις

4.1 Η ΕΟΚΕ επικροτεί την πρόθεση της Επιτροπής, να διευκολύνει την επέκταση των διασυνοριακών συναλλαγών των επιχειρήσεων, ιδίως των ΜΜΕ, να ενθαρρύνει τις διασυνοριακές αγορές των καταναλωτών και να εδραιώσει τα πλεονεκτήματα της εσωτερικής αγοράς.

4.2 Η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει ότι το κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων πρέπει να συμμορφώνεται πλήρως με τις **αρχές της επικουρικότητας και της αναλογικότητας**.

4.3 Όσον αφορά τη **μορφή** (κανονισμός) **και την επιλογή** που προτιμήθηκε (ως «δεύτερο καλύτερο» σε κάθε κράτος μέλος, το οποίο θα εφαρμόζεται **προαιρετικά** βάσει ρητής συμφωνίας μεταξύ των συμβαλλομένων μερών), όπως έχει ήδη διατυπωθεί σε προηγούμενη γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ, «οι εν λόγω στόχοι πρέπει να επιτευχθούν σταδιακά, αρχής γενομένης από τις διεθνείς εμπορικές συμβάσεις πώλησης αγαθών (B2B), ως δοκιμαστικές εφαρμογές».

4.4 Όσον αφορά το **περιεχόμενο**, η ΕΟΚΕ εκτιμά ότι η παρούσα πρόταση κανονισμού χρήζει μιας σειράς σημαντικών βελτιώσεων ούτως ώστε:

- να διευκολύνει τις συναλλαγές σε ολόκληρη την ΕΕ, να συμβάλει αποφασιστικά στη στήριξη των οικονομικών δραστηριοτήτων στο πλαίσιο της ενιαίας αγοράς και να εξασφαλίσει την μεγαλύτερη αξιοποίηση αυτού του δυναμικού·
- να προσφέρει πραγματική ευρωπαϊκή προστιθέμενη αξία σε ό,τι αφορά το κόστος και τα οφέλη για τους οικονομικούς παράγοντες και τους καταναλωτές·
- να συμβάλει ουσιαστικά στη βελτίωση της νομοθεσίας και στη δημιουργία ενός απλουστευμένου, κατανοητού και εύχρηστου ρυθμιστικού περιβάλλοντος·
- να μειώσει το κόστος που συνεπάγονται οι διασυνοριακές συναλλαγές·
- να εξασφαλίσει ασφάλεια δικαίου και μεγαλύτερη συνεκτικότητα μεταξύ οριζόντιων και κάθετων νομοθεσιών, κυρίως όσον αφορά τη διαφάνεια, τη σαφήνεια και την απλότητα, όχι μόνο για τους επαγγελματίες νομικούς, αλλά και για τις μικρές επιχειρήσεις και τον μέσο καταναλωτή·
- να διασφαλίσει ότι οι ΜΜΕ και οι καταναλωτές θα ωφεληθούν στην πράξη από τους νέους κανόνες.

⁽⁴⁾ COM(2011) 636 final.

⁽⁵⁾ COM(2011) 635 final.

⁽⁶⁾ EE L 177, 4.7.2008, σ. 6.

4.5 Σε προηγούμενη γνωμοδότηση, η ΕΟΚΕ έχει υπογραμμίσει ότι «οι εν λόγω στόχοι πρέπει να επιτευχθούν σταδιακά, αρχής γενομένης από τις διεθνείς εμπορικές συμβάσεις πώλησης αγαθών (B2B), οι οποίες, ως δοκιμαστικές εφαρμογές, θα χρησιμεύσουν για να ελεγχθεί η συνύπαρξη των καθεστώτων και η πρακτική εφαρμογή τους»⁽⁷⁾.

Ο διαχωρισμός του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων σε δύο ξεχωριστά έγγραφα εκ των οποίων το ένα περιέχει τους κανόνες σχετικά με τις συμβάσεις B2B και το άλλο τους κανόνες για τις συμβάσεις B2C, σε συνδυασμό με τον καθορισμό σαφών χρονοδιαγραμμάτων για το καθένα, θα διευκολύνει τους νομοθέτες να αποφασίζουν ποια νομοθετική τεχνική πρέπει να εφαρμόζεται για κάθε σύνολο κανόνων, λαμβάνοντας υπόψη τη διαπραγματευτική δύναμη των μερών.

4.6 Το σημερινό περιεχόμενο του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων έχει οδηγήσει σε ευρεία δυσαρέσκεια και επικρίσεις εκ μέρους των οργανώσεων ΜΜΕ και καταναλωτών, οι οποίες έχουν θέσει υπό αμφισβήτηση την πραγματική ανάγκη, αφενός, για ένα προαιρετικό μέσο που να επιδιώκει την ενδυνάμωση του ηλεκτρονικού εμπορίου και, αφετέρου, τη νομοθετική επιλογή (προαιρετικό καθεστώς) που χρησιμοποιείται στις συμβάσεις B2C.

4.7 Η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να συνεκτιμήσουν αυτές τις πτυχές κατά την ολοκλήρωση του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων και να συνεχίσουν τον διάλογο με τις οργανώσεις επιχειρήσεων και καταναλωτών με στόχο να εξασφαλιστεί ότι το κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων ανταποκρίνεται πιο αποτελεσματικά στις ανάγκες των δικαιούχων.

4.8 Η ΕΟΚΕ αποδίδει εξαιρετική σημασία στον προαιρετικό χαρακτήρα του νέου κανονισμού και στην πλήρη εξασφάλιση της ελευθερίας διαπραγματεύσεων όσον αφορά την αποδοχή του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων.

4.9 Σε ό,τι αφορά τις μεγάλες επιχειρήσεις και τις επιχειρήσεις που κατέχουν δεσπόζουσα θέση στην αγορά, η ΕΟΚΕ συνιστά να καθοριστούν τα πλέον ενδεδειγμένα συνοδευτικά μέτρα που θα διευκολύνουν για τις ΜΜΕ την άσκηση του δικαιώματος ελεύθερης επιλογής μεταξύ των δύο καθεστώτων, λαμβανομένου υπόψη του προαιρετικού χαρακτήρα του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων.

4.10 Σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 169 της Συνθήκης, οι απαιτήσεις προστασίας του καταναλωτή και των ΜΜΕ πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την κατάρτιση και την εφαρμογή όλων των πολιτικών της ΕΕ και των μέτρων που θεσπίζονται.

4.11 Η ΕΟΚΕ επισημαίνει τις εξής μεγάλες δυσκολίες στην εφαρμογή του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων:

— πρέπει να διασαφηνιστεί η σχέση μεταξύ του προαιρετικού μέσου και του ευρωπαϊκού ιδιωτικού διεθνούς δικαίου – συμπεριλαμβανομένων των εθνικών διατάξεων αναγκαστικού δικαίου που υπερισχύουν και των κανόνων δημόσιας τάξης – άρθρα 9 και 21 αντιστοίχως του κανονισμού 593/2008·

— θα πρέπει να αποσαφηνιστεί ο ρόλος του κανονισμού «Ρώμη Ι» στην περίπτωση των συμβάσεων τύπου «B2C», λαμβανομένων

υπόψη των πρόσφατων αποφάσεων του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης που παρέχουν σχετικές κατευθυντήριες γραμμές·

— πρέπει να κατοχυρωθεί σε μεγαλύτερο βαθμό η ασφάλεια δικαίου και να θεσπιστεί ένα ολοκληρωμένο σύνολο κανόνων του δικαίου των συμβάσεων που δεν περιέχει αναφορές στις διαφορετικές εγχώριες νομοθεσίες των 27 κρατών μελών και δεν προκαλεί δυσκολίες ερμηνείας και εφαρμογής.

4.12 Η ΕΟΚΕ εφιστά την προσοχή στο γεγονός ότι η θέσπιση του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων δεν αρκεί για να εξασφαλιστεί η επέκταση των διασυνοριακών συναλλαγών και να αξιοποιηθεί πλήρως το δυναμικό της εσωτερικής αγοράς για ανάπτυξη και δημιουργία θέσεων απασχόλησης.

4.13 Ενόψει της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια για τη θέσπιση ενός πλαισίου που να ωθεί τις εξαγωγές και να οδηγεί στην εξάλειψη του διοικητικού κόστους από την πλευρά των καταναλωτών είναι σημαντικό να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη τους στην εσωτερική αγορά και να ενθαρρυνθούν να προβαίνουν σε διασυνοριακές αγορές με την παροχή αποτελεσματικών μέσων ατομικής έννομης προστασίας.

4.14 Η ΕΟΚΕ καλεί την Επιτροπή και τα κράτη μέλη να συνεχίσουν τις προσπάθειές τους για εξάλειψη των υπόλοιπων φραγμών για το διασυνοριακό εμπόριο, να προωθήσουν και να στηρίξουν τις εξαγωγικές δραστηριότητες των ΜΜΕ και να συμμετάσχουν ενεργά στον καθορισμό και την εφαρμογή των πλέον ενδεδειγμένων μέτρων που θα επιτρέψουν στις επιχειρήσεις και τους καταναλωτές να αξιοποιήσουν τις ευκαιρίες που προσφέρει η εσωτερική αγορά. Τονίζει τη σημασία της συνεργασίας και του κατάλληλου διαλόγου μεταξύ των αρχών και των κοινωνικών εταίρων, συμπεριλαμβανομένων των οργανώσεων των ΜΜΕ και των καταναλωτών.

4.15 Η ΕΟΚΕ εφιστά την προσοχή στη σπουδαιότητα των **συνοδευτικών μέτρων** που πρέπει να ληφθούν προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα μέρη τα οποία υπόκεινται ενδεχομένως στην υποχρέωση εφαρμογής του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων, εφόσον τελικά εγκριθεί, μπορούν να ενημερωθούν σχετικά με τον τρόπο εφαρμογής και ομοιόμορφης ερμηνείας του. Μέσω του συστήματος πληροφόρησης της εσωτερικής αγοράς (IMI) και άλλων διαύλων πληροφόρησης, τα κράτη μέλη πρέπει να εξασφαλίσουν την ενημέρωση όλων των ενδιαφερομένων σχετικά με το γενικό περιεχόμενο του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων, καθώς και σχετικά με τις διαφορές μεταξύ εθνικής και ενωσιακής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων των πτυχών που αφορούν τη νομολογία και τις βέλτιστες πρακτικές που έχουν εφαρμοστεί.

5. Ειδικές παρατηρήσεις

5.1 Καλύτερη συνεκτίμηση των ειδικών χαρακτηριστικών των ΜΜΕ

5.1.1 Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η παρούσα πρόταση κανονισμού θα πρέπει να βελτιωθεί και να συνεκτιμηθούν καλύτερα τα ειδικά χαρακτηριστικά των ΜΜΕ:

— το 99,8 % των επιχειρήσεων είναι ΜΜΕ, εκ των οποίων το 92 % κατατάσσονται στις πολύ μικρές επιχειρήσεις με δύο υπαλλήλους κατά μέσο όρο⁽⁸⁾·

(7) ΕΕ C 84, 17.3.2011, σ. 1.

(8) EUROSTAT.

- οι πολύ μικρές επιχειρήσεις εξάγουν σε μικρό αριθμό κρατών μελών, αφού αναλύσουν λεπτομερώς την αγορά·
- το επιχειρηματικό μοντέλο μιας τυπικής πολύ μικρής επιχείρησης δεν αποσκοπεί στη σύναψη διασυνοριακών συμβάσεων σε 27 κράτη μέλη·
- οι ΜΜΕ αντιμετωπίζουν σοβαρά εμπόδια στις διασυνοριακές συναλλαγές, τα οποία περιγράφονται στο σημείο 2.2.2.

5.1.2 Η πρόταση δεν είναι αρκετά εύχρηστη για τις ΜΜΕ. Ένα περίπλοκο και αφηρημένο μέσο στον τομέα του δικαίου των συμβάσεων που περιέχει σε ορισμένα σημεία αναφορές στις διαφορετικές εγχώριες νομοθεσίες των 27 κρατών μελών δεν μπορεί να εφαρμοστεί από τις ΜΜΕ χωρίς υπηρεσίες υποστήριξης και νομικές συμβουλές. Τα εργαλεία εφαρμογής είναι απολύτως απαραίτητα και μπορούν να συμβάλουν ώστε οι ΜΜΕ να επιλέξουν το κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων.

5.1.3 Οι οργανώσεις των ΜΜΕ (?) υποστηρίζουν την ανάγκη να εξασφαλιστεί μια πιο δίκαιη ισορροπία μεταξύ των δικαιωμάτων και των υποχρεώσεων των συμβαλλομένων μερών στις σχέσεις μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών και ζητούν ορισμένες διευκρινίσεις και απλουστεύσεις:

- στο άρθρο 23 (η παράγραφος 1 σε ό,τι αφορά την υποχρέωση κοινοποίησης πληροφοριών σχετικά με τα αγαθά και τις συναφείς υπηρεσίες είναι πολύ ασαφής)·
- στο άρθρο 29 (οι κυρώσεις είναι πολύ εκτεταμένες και αβέβαιες)·
- στο άρθρο 39 (πρέπει να υπερισχύουν οι όροι του προτεινόμενου)·
- στο άρθρο 42, παράγραφος 1, στοιχείο α) (Προθεσμία υπαναχώρησης) (θα πρέπει να περιληφθούν οι διατάξεις της οδηγίας σχετικά με τα δικαιώματα του καταναλωτή)·
- στο άρθρο 51 (οι «επείγουσες ανάγκες» ή το γεγονός ότι το μέρος «ήταν απερίσκεπτο, αδαές ή άπειρο» δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως δικαιολογία – η υποχρέωση της «καλής πίστης και των χρηστών συναλλακτικών ηθών» καλύπτει τις καταστάσεις που προβλέπονται σε αυτό το άρθρο)·
- στο άρθρο 72 (σε περιπτώσεις μακρών διαδικασιών διαπραγματεύσεων το σύνολο των συμφωνιών που συνάπτονται μεταξύ των συμβαλλομένων μερών πρέπει να μπορούν να περιλαμβάνονται σε μία μόνο σύμβαση, διαφορετικά, προκύπτουν υπερβολικά δαπανηρές και χρονοβόρες διοικητικές επιβαρύνσεις για τις ΜΜΕ)·
- στο άρθρο 78 (στην παράγραφο 1 πρέπει να αποσαφηνιστεί ότι είναι απαραίτητο να ζητείται η συγκατάθεση και του έτερου μέρους στην περίπτωση παραχώρησης δικαιώματος σε τρίτο)·
- όσον αφορά την παράγραφο 4 του άρθρου 78 σχετικά με την απόρριψη του δικαιώματος που έχει παραχωρηθεί προς και από το τρίτο μέρος, προτείνεται να διαγραφεί η διατύπωση «σιωπηρή αποδοχή», διότι δημιουργεί αβεβαιότητα)·
- στο άρθρο 97 (οι υποχρεώσεις των συμβαλλομένων μερών πρέπει να εναρμονιστούν)·

- στο άρθρο 130, παράγραφοι 3 και 5 (απουσιάζει η έννοια της υπεύθυνης κατοχής εκ μέρους του αγοραστή)·
- στο άρθρο 142, παράγραφος 4 (να προστεθεί στον «πρώτο» μεταφορέα)·
- στο άρθρο 159, παράγραφος 1 (χρειάζονται περαιτέρω διευκρινίσεις)·

5.1.4 Το κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων πρέπει να εξασφαλίσει την πλήρη εφαρμογή της αρχής «Σκέψου πρώτα σε μικρή κλίμακα» και της αρχής της αναλογικότητας σε όλα τα στάδια, καθώς και τη μείωση της γραφειοκρατίας και των περιττών εξόδων για τις ΜΜΕ. Η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να διατηρηθεί στο ελάχιστο δυνατό επίπεδο το κανονιστικό κόστος για τις ΜΜΕ και καλεί την Επιτροπή, το Συμβούλιο και το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο να συνεκτιμήσουν αυτές τις πτυχές κατά την ολοκλήρωση του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων.

5.2 Προστασία των καταναλωτών

5.2.1 Η ΕΟΚΕ τονίζει για μια ακόμη φορά τη σημασία της εγγύησης της ασφάλειας δικαίου, «βάσει των πλέον προηγμένων μορφών προστασίας για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις», χωρίς να εμποδίζονται «τα κράτη μέλη να διατηρούν ή να εισάγουν αυστηρότερα προστατευτικά μέτρα για τους καταναλωτές»⁽¹⁰⁾ και «υπέρ μιας ενιαίας αγοράς “λειτουργικού χαρακτήρα” προς όφελος του πολίτη-καταναλωτή»⁽¹¹⁾.

5.2.2 Το περιεχόμενο του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων έχει προκαλέσει τη δυσάρεσκεια και τις επικρίσεις πολλών οργανώσεων καταναλωτών (εστιάζονται στο επίπεδο προστασίας των καταναλωτών σε σχέση με άρθρο 169, παράγραφος 4 της Συνθήκης, το γεγονός ότι το κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων θα εφαρμοστεί χωρίς να ληφθεί πραγματικά υπόψη η βούληση των καταναλωτών, κλπ.), οι οποίες ζητούν να εξαιρεθούν οι συμβάσεις μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών από το πεδίο εφαρμογής του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων.

5.2.3 Υπάρχουν πολλά παραδείγματα που φανερώνουν ότι η πρόταση κανονισμού δεν εξασφαλίζει το ανώτατο επίπεδο προστασίας των καταναλωτών:

- άρθρο 5 (αντικειμενικός καθορισμός του «εύλογου χαρακτήρα»)·
- άρθρο 13, παράγραφος 1 (ακριβής σημασία της έκφρασης «με ευκρινή και κατανοητό τρόπο»)·
- άρθρο 13, παράγραφος 3, στοιχείο γ) (απουσιάζει ο ορισμός του όρου «σταθερό υπόθεμα»)·
- άρθρο 19, παράγραφος 5 (δεν ορίζεται το «εύλογο χρονικό διάστημα»)·
- άρθρο 20, παράγραφος 2 (ακριβής σημασία της έκφρασης «καθημερινή συναλλαγή»)·
- άρθρο 28, παράγραφος 1 (ακριβής σημασία της έκφρασης «με τη δέουσα επιμέλεια»)·

(⁹) Έγγραφο θέσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης Βιοτεχνικών και Μικρομεσαίων Επιχειρήσεων (UEAPME): http://www.ueapme.com/IMG/pdf/120119_pp_General_Remarks_CESL.pdf
http://www.ueapme.com/IMG/pdf/120119_pp_Specific_Remarks_CESL.pdf

⁽¹⁰⁾ EE C 84, 17.3.2011, σ.1.

⁽¹¹⁾ EE C 132, 3.5.2011, σ. 3.

- άρθρο 30, παράγραφος 1, στοιχείο γ) (απουσιάζει ο ορισμός της διατύπωσης «περιεχόμενο και σαφήνεια που επαρκούν»).
- άρθρο 42, παράγραφος 2 (σε περίπτωση μη παροχής πληροφοριών η σύμβαση πρέπει να κηρυχθεί άκυρη).
- άρθρο 45 (ο καταναλωτής δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να βαρύνεται με τις δαπάνες επιστροφής των αγαθών).
- άρθρο 52, παράγραφος 2 (οι προθεσμίες πρέπει να είναι τουλάχιστον ένα έτος στην περίπτωση του στοιχείου (α) και δύο έτη στην περίπτωση του στοιχείου (β)).
- άρθρο 53 (η επιβεβαίωση δεν πρέπει ποτέ να είναι έμμεση).
- άρθρο 71 (πρέπει να αποσαφηνιστεί η διατύπωση).
- άρθρο 74 (διευκρίνιση της έκφρασης «υπερβαίνει προφανώς τα όρια του ευλόγου»).
- άρθρο 79, παράγραφος 1 (δεν ορίζεται ο τύπος της καταχρηστικής πρακτικής που έχει ως συνέπεια την «μη υποχρεωτική ισχύ» του συμβατικού όρου).
- άρθρο 79, παράγραφος 2 (στην οδηγία δεν λαμβάνεται υπόψη η διαφορά μεταξύ ουσιωδών και μη ουσιωδών στοιχείων μιας σύμβασης).
- άρθρο 82 [η οδηγία παραλείπει την αναφορά στους κανόνες σχετικά με τη γνωστοποίηση των όρων και τις υποχρεώσεις ενημέρωσης και τους κανόνες που πρέπει να εξαιρούν αυτόματα από τις συμβάσεις, ανεξάρτητα από το θεμιτό ή αθέμιτο περιεχόμενό τους, επειδή αντιβαίνουν στην «καλή πίστη» (bona fide)].
- άρθρο 84 (η «μαύρη λίστα» των «οπωσδήποτε» καταχρηστικών όρων είναι πολύ σύντομος και δεν συνάδει με τις πλέον προοδευτικές εθνικές νομοθεσίες).
- άρθρο 85 (το ίδιο ισχύει και για τον «γκρίζο κατάλογο» των συμβατικών όρων οι οποίοι τεκμαίρονται καταχρηστικοί).
- άρθρο 99, παράγραφος 3 (εντελώς απαράδεκτη διάταξη).
- άρθρο 105, παράγραφος 2 (η προθεσμία πρέπει να είναι τουλάχιστον δύο έτη).
- άρθρο 142 (η νομική σημασία και ο νομικός χαρακτήρας της διατύπωσης «φυσική κατοχή επί των αγαθών» δεν ισοδυναμούν στις μεταφράσεις στις επιμέρους γλώσσες, σύμφωνα με τα διαφορετικά εθνικά νομικά συστήματα).
- άρθρο 142, παράγραφος 2 (σημασία της διατύπωσης «έλεγχος επί του ψηφιακού περιεχομένου»).
- άρθρο 167, παράγραφος 2 (θα πρέπει να αποκλειστεί η δυνατότητα επιτάχυνσης της γνωστοποίησης).
- άρθρα 179 και 180 (πρέπει να αποσαφηνιστεί η διατύπωση).

5.2.4 Για να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη των καταναλωτών, χρειάζονται ειδικά μέτρα που να εγγυώνται την ευθύνη και τη διασυνοριακή παρακολούθηση σε περίπτωση υπεξαίρεσης ή απάτης,

δεδομένου ότι ποσοστό 59 % των καταναλωτών αναφέρει ότι αυτό το εμπόδιο τους αποτρέπει από την πραγματοποίηση διασυνοριακών συναλλαγών.

5.3 Κατάρτιση πρότυπων ευρωπαϊκών συμβατικών όρων

5.3.1 Η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει την ανάγκη επεξεργασίας πρότυπων ευρωπαϊκών συμβάσεων, οι οποίες:

- να είναι διαθέσιμες ταυτόχρονα με τη δημοσίευση και την έναρξη ισχύος του κανονισμού περί κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων.
- προορίζονται για εξειδικευμένους τομείς εμπορίου ή τομείς δραστηριότητας.
- απαρτίζονται από τυποποιημένους όρους που βασίζονται στο κεκτημένο, εγγυώνται πολύ υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών στο πλαίσιο των συμβάσεων μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών (B2C), καθώς και την ελευθερία σύναψης συμβάσεων μεταξύ επιχειρήσεων (B2B) και εξασφαλίζουν την πλήρη εφαρμογή της πρωτοβουλίας Small Business Act.
- είναι διαθέσιμα σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ.
- παρακολουθούνται και αναθεωρούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα με στόχο να βελτιωθεί το περιεχόμενό τους αξιοποιώντας τις ορθές πρακτικές, τη νομική θεωρία και τη νομολογία.

Τα εργαλεία εφαρμογής είναι εξαιρετικά χρήσιμα για τις ΜΜΕ που επιθυμούν να συνάψουν διασυνοριακές συμβάσεις με καταναλωτές.

5.3.2 Πολύ σημαντική είναι επίσης η ενεργός συμμετοχή του επιχειρηματικού περιβάλλοντος, των ΜΜΕ και των καταναλωτών στην κατάρτιση των πρότυπων ευρωπαϊκών συμβατικών όρων.

5.4 Κατοχύρωση μεγαλύτερης ασφάλειας δικαίου

5.4.1 Η πρόταση κανονισμού δημιουργεί προβλήματα σε ό,τι αφορά τον καθορισμό της κατάλληλης νομικής βάσης, την ερμηνεία και την εφαρμογή.

5.4.2 Σε πολλά σημεία γίνεται αναφορά στο εθνικό δίκαιο (για παράδειγμα σε ό,τι αφορά την ακυρότητα σύμβασης λόγω απουσίας δικαιοπρακτικής ικανότητας και παράνομου ή αντίθετου προς τα χρηστά συναλλακτικά ήθη χαρακτήρα της σύμβασης, τον καθορισμό της γλώσσας της σύμβασης, την απαγόρευση της διακριτικής μεταχείρισης, την εκπροσώπηση, την πολλαπλότητα οφειλών και δανειστών, την αλλαγή των μερών σε περίπτωση εκχώρησης, συμψηφισμού και συγχώνευσης, το δίκαιο περί ιδιοκτησίας συμπεριλαμβανομένης της μεταβίβασης της κυριότητας, το δίκαιο πνευματικής ιδιοκτησίας και το δίκαιο των αδικοπραξιών), γεγονός που θα υποχρεώσει τους εμπόρους να μελετήσουν το νομοθετικό πλαίσιο και να επιβαρυνθούν με το κόστος παροχής νομικών συμβουλών. Έτσι, αυξάνεται ακόμη περισσότερο η νομική αβεβαιότητα.

5.4.3 Δεν υπάρχουν μηχανισμοί για τη διασφάλιση της ομοιόμορφης εφαρμογής του προτεινόμενου κανονισμού σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Μια βάση δεδομένων δικαστικών αποφάσεων δεν θα αποτελέσει έγκυρο νομικό προηγούμενο για τα εθνικά δικαστήρια που είναι αρμόδια για την ερμηνεία και την εφαρμογή του κανονισμού. Επιπλέον, λόγω των δυνατοτήτων διαφορετικής ερμηνείας θα αυξηθεί η νομική αβεβαιότητα.

5.4.4 Συνιστάται η παρακολούθηση των δικαστικών αποφάσεων και η εκπόνηση ετήσιων εκθέσεων, τουλάχιστον κατά τα πρώτα πέντε χρόνια εφαρμογής του κανονισμού, ούτως ώστε τα αποτελέσματα να αξιολογούνται σε συνεχή βάση και να λαμβάνονται τα αναγκαία μέτρα για τη διευκόλυνση της ομοιόμορφης ερμηνείας του προτεινόμενου κανονισμού σε ολόκληρη την Ένωση.

5.5 Περαιτέρω παρατηρήσεις

5.5.1 Σε περιόδους κρίσεων, θεωρείται απίθανο να διατεθούν σε εθνικό επίπεδο σημαντικά ποσά για δράσεις ενημέρωσης και προώθησης του νέου κανονισμού. Συνιστάται να συμπληρωθεί το σημείο 4 (Δημοσιονομικές επιπτώσεις) της αιτιολογικής έκθεσης με μέτρα στήριξης σχετικά με τη διοργάνωση επιμορφωτικών σεμιναρίων από την Επιτροπή για εκπροσώπους ενώσεων επιχειρήσεων, οργανώσεων ΜΜΕ και καταναλωτών, οι οποίες, με τη σειρά τους, θα ενημερώσουν τα μέλη τους σε ό,τι αφορά το κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων. Επιπροσθέτως, θα πρέπει να προβλεφθούν μέτρα για τη στήριξη αυτών των οργανώσεων στην παροχή δωρεάν συμβουλών σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού.

Βρυξέλλες, 29 Μαρτίου 2012

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Staffan NILSSON

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

στη γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής

I. Τα ακόλουθα σημεία της γνωμοδότησης του ειδικευμένου τμήματος τροποποιήθηκαν για να αντικατοπτρίσουν τις τροπολογίες που υιοθετήθηκαν από την Ολομέλεια, αν και περισσότερο από το ένα τέταρτο των εκπεφρασμένων ψήφων (άρθρο 54 παρ. 4 του Εσωτερικού Κανονισμού) ήταν υπέρ της διατήρησής στην αρχική τους μορφή:

α) Σημείο 1.2

1.2 Όσον αφορά τη **μορφή** του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων (κανονισμός) και την **επιλογή που προτιμήθηκε** (ένα προαιρετικό «δεύτερο καθεστώς»), η ΕΟΚΕ είναι ικανοποιημένη που συνεκτιμήθηκαν οι παλαιότερες προτάσεις της. Εντούτοις, όπως σημειώνει και σε προηγούμενες γνωμοδοτήσεις της ⁽¹⁾, θεωρεί ότι η πρωτοβουλία της Επιτροπής θα πρέπει να έχει ως σημείο αφετηρίας τη δημιουργία μιας «δέσμης» ή κοινού πλαισίου αναφοράς που θα παρέχεται στα συμβαλλόμενα μέρη για τη σύναψη διεθνών συμβάσεων· δευτερευόντως δε, θα μπορεί να χρησιμοποιείται ως ένα προαιρετικό μέσο για τη σύναψη διεθνών εμπορικών συμβάσεων πώλησης αγαθών (από επιχειρήσεις προς επιχειρήσεις), οι οποίες, ως δοκιμαστικές εφαρμογές, θα χρησιμεύουν για να ελέγχεται η συνύπαρξη των καθεστώτων και η πρακτική εφαρμογή τους.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας:

Ψήφοι υπέρ: 93
Ψήφοι κατά: 41
Αποχές: 6

β) Σημείο 1.7

1.7 Η ΕΟΚΕ τονίζει τις ακόλουθες βασικές πτυχές:

- υπάρχουν σοβαρές δυσκολίες στην εφαρμογή του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων·
- πρέπει να συνεκτιμηθούν καλύτερα τα ειδικά χαρακτηριστικά των ΜΜΕ·
- κρίνεται απαραίτητο να καταρτιστούν, κατόπιν διαβουλεύσεων με τις οργανώσεις εργοδοτών, ΜΜΕ και καταναλωτών, ευρωπαϊκά πρότυπα συμβατικών όρων, ειδικά σχεδιασμένα για εξειδικευμένους τομείς του εμπορίου ή τομείς δραστηριότητας, τα οποία απαρτίζονται από τυποποιημένους όρους και είναι διαθέσιμα σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ. Τέτοιου είδους πρότυπα συμβατικών όρων θα είναι εξαιρετικά χρήσιμα εργαλεία στις σχέσεις τύπου Β2Β και Β2C και μπορούν να προαχθούν ανεξάρτητα από την υιοθέτηση ή μη του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων·
- πρέπει να εξασφαλιστεί μεγαλύτερη ασφάλεια δικαίου και να βελτιωθεί το περιεχόμενο του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων·
- σύμφωνα με τα άρθρα 12 και 169 της Συνθήκης, οι απαιτήσεις προστασίας του καταναλωτή και των ΜΜΕ πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την κατάρτιση και την εφαρμογή όλων των πολιτικών της ΕΕ και των μέτρων που έχουν θεσπιστεί.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας:

Ψήφοι υπέρ: 75
Ψήφοι κατά: 68
Αποχές: 7

γ) Σημείο 1.9

1.9 Η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει τη σπουδαιότητα των συνοδευτικών μέτρων που πρέπει να ληφθούν ώστε να διασφαλιστεί ότι συμβαλλόμενοι που ενδεχομένως να επικαλούνται το κοινό ευρωπαϊκό δίκαιο των πωλήσεων –εφόσον τελικά θεσπιστεί–, να ενημερώνονται σχετικά με τον τρόπο αποτελεσματικής εφαρμογής και ομοιόμορφης ερμηνείας του. Ωστόσο, η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει ότι δεν θα πρέπει να εφαρμόζονται οι διατάξεις της πρότασης στην παρούσα μορφή τους στις συναλλαγές των καταναλωτών.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας:

Ψήφοι υπέρ: 85
Ψήφοι κατά: 53
Αποχές: 5

δ) Σημείο 4.3

4.3 Όσον αφορά τη **μορφή** (κανονισμός) και την **επιλογή που προτιμήθηκε** (ως «δεύτερο καθεστώς» σε κάθε κράτος μέλος, το οποίο θα εφαρμόζεται **προαιρετικά** βάσει ρητής συμφωνίας μεταξύ των συμβαλλομένων μερών), όπως έχει ήδη διατυπωθεί σε προηγούμενη γνωμοδότηση της ΕΟΚΕ, το μέσο θα μπορούσε να αφορά μόνο τις καθαρά εμπορικές συμβάσεις, χωρίς να περιλαμβάνει προς το παρόν τις καταναλωτικές συμβάσεις.

(1) INT/524 CESE 60/2011, 19/01/2011, σημεία 1.2 και 1.3

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας:

Ψήφοι υπέρ: 93
 Ψήφοι κατά: 41
 Αποχές: 6

ε) Σημείο 4.13

4.13 *Ενόψει της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης, πρέπει να καταβληθεί κάθε προσπάθεια για τη θέσπιση ενός πλαισίου που να ωθεί τις εξαγωγές και να οδηγή στην εξάλειψη του διοικητικού κόστους· από την πλευρά των καταναλωτών είναι σημαντικό να ενισχυθεί η εμπιστοσύνη τους στην εσωτερική αγορά και να ενθαρρυνθούν να προβαίνουν σε διασυννοριακές αγορές με την παροχή αποτελεσματικών μέσων ατομικής και συλλογικής έννομης προστασίας.*

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας:

Ψήφοι υπέρ: 71
 Ψήφοι κατά: 66
 Αποχές: 8

στ) Σημείο 5.3.1

- 5.3.1 *Η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει την ανάγκη επεξεργασίας πρότυπων ευρωπαϊκών συμβατικών όρων, τα οποία*
- *είναι διαθέσιμα ανεξάρτητα από τη θέση σε ισχύ του κοινού ευρωπαϊκού δικαίου των πωλήσεων·*
 - *προορίζονται για εξειδικευμένους τομείς εμπορίου ή τομείς δραστηριότητας·*
 - *απαρτίζονται από τυποποιημένους όρους που βασίζονται στο κερτημένο, εγγυώνται πολύ υψηλό επίπεδο προστασίας των καταναλωτών στο πλαίσιο των συμβάσεων μεταξύ επιχειρήσεων και καταναλωτών (B2C), καθώς και την ελευθερία σύναψης συμβάσεων μεταξύ επιχειρήσεων (B2B) και εξασφαλίζουν την πλήρη εφαρμογή της πρωτοβουλίας Small Business Act·*
 - *είναι διαθέσιμα σε όλες τις επίσημες γλώσσες της ΕΕ·*
 - *παρακολουθούνται και αναθεωρούνται σε τακτά χρονικά διαστήματα με στόχο να βελτιωθεί το περιεχόμενό τους αξιοποιώντας τις ορθές πρακτικές, τη νομική θεωρία και τη νομολογία.*

Τα εργαλεία εφαρμογής είναι εξαιρετικά χρήσιμα για τις ΜΜΕ που επιθυμούν να συνάψουν διασυννοριακές συμβάσεις με καταναλωτές.

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας:

Ψήφοι υπέρ: 75
 Ψήφοι κατά: 68
 Αποχές: 7

II. Αν και συγκέντρωσε πάνω από το ένα τέταρτο των εκπεφρασμένων ψήφων (άρθρο 54 παρ. 4 του Εσωτερικού Κανονισμού), το ακόλουθο σημείο της γνωμοδότησης του ειδικευμένου τμήματος διαγράφηκε κατόπιν της τροπολογίας που υιοθετήθηκε από την Ολομέλεια:

α) Σημείο 5.4.1

5.4.1 *Η ΕΟΚΕ τονίζει ότι ένας από τους κυριότερους λόγους ανησυχίας των καταναλωτών στις διεθνείς συναλλαγές αφορά στην έλλειψη αποτελεσματικών ένδικων μέσων. Οι πρόσφατες προτάσεις της Επιτροπής για τη θέσπιση οδής για την Εναλλακτική Επίλυση Διαφορών και κανονισμού για την Επιγραμμική Επίλυση Διαφορών αποτελούν μεν σημαντικό βήμα πρόδου, αλλά απουσιάζει ακόμα ένας ευρωπαϊκός δικαστικός μηχανισμός συλλογικής έννομης προστασίας.*

Αποτέλεσμα της ψηφοφορίας:

Ψήφοι υπέρ: 71
 Ψήφοι κατά: 71
 Αποχές: 7

Το άρθρο 56 παρ. 6 του Εσωτερικού Κανονισμού της ΕΟΚΕ προβλέπει ότι εάν κατά τη διάρκεια μιας ψηφοφορίας προκύψει ισοψηφία (ίσος αριθμός ψήφων υπέρ και κατά), τότε υπερσχύει η ψήφος του προέδρου της συνεδρίασης. Στην προκειμένη περίπτωση, ο πρόεδρος αποφάσισε να υποστηρίξει την τροπολογία.